

רב נחמן בנו של רב חסדא

תלמוד בבלי מסכת מועד קטן דף כה עמוד א

כי נח נפשיה דרב הונא, סבור לאותובי ספר תורה אפורייה.

אמר להו רב חסדא: מילתא דבחייה לא סבירא ליה, השתא ליקום ליעבד ליה?

דאמר רב תחליפא: אנא חזיתיה לרב הונא דבעי למיתב אפורייה, והוה מנח ספר תורה עליה. וכף כדא אארעא ואותיב ספר תורה עילייה. אלמא קסבר: אסור לישיב על גבי מטה שספר תורה מונח עליה.

לא הוה נפיק פוריא מבבא, סבור לשלשולי דרך גגין,

אמר להו רב חסדא: הא גמירנא מיניה: חכם כבודו דרך פתח.

סבור לאשנויי מפוריא לפוריא.

אמר להו רב חסדא, הכי גמירנא מיניה: חכם, כבודו במטה ראשונה. דאמר רב יהודה אמר רב: מנין לחכם שכבודו במטה ראשונה - שנאמר 'וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה'.

פרוס בבא, ואפקוה.

פתח עליה רבי אבא: ראוי היה רבינו שתשרה עליו שכניה, אלא שבבל גרמה ליה.

מתיב רב נחמן בר חסדא, ואמרי לה רב חנן בר חסדא: 'היה היה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים!'

טפח ליה אבוח בסנדליה. אמר ליה: לאו אמינא לך לא תיטרוד עלמא? מאי היה - שהיה כבר.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כא עמוד ב

דרוקרת עיר המוציאה חמש מאות רגלי הוה, ויצאו ממנה שלשה מתים ביום אחד, גזר רב נחמן בר רב חסדא תעניתא.

אמר רב נחמן בר יצחק: כמאן - כרבי מאיר, דאמר: ריחק גניחותיו - חייב, קירב גניחותיו - לא כל שכן?

אמר ליה רב נחמן בר רב חסדא לרב נחמן בר יצחק: ליקום מר ליתי לגבן!

- אמר ליה: תנינא, רבי יוסי אומר: לא מקומו של אדם מכבדו, אלא אדם מכבד את מקומו. שכן מצינו בהר סיני שכל זמן שהשכינה שרויה עליו - אמרה תורה 'גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא', נסתלקה שכינה ממנו - אמרה תורה 'במשך היבל המה יעלו בהר'. וכן מצינו באהל מועד שבמדבר, שכל זמן שהוא נטוי אמרה תורה 'וישלחו מן המחנה כל צרוע'. הוגללו הפרוכת - הותרו זבין והמצורעים ליכנס שם.

אמר ליה: אי הכי - ניקום אנא לגבי מר. - אמר ליה: מוטב יבא מנה בן פרס אצל מנה בן מנה, ואל יבא מנה בן מנה אצל מנה בן פרס.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כא עמוד ב

בסורא הוות דברתא, בשיבבותיה דרב לא הוות דברתא. סברו מיניה משום זכותיה דרב דנפיש. איתחזי להו בחילמא: רב דנפישא זכותיה טובא, הא מילתא זוטרא ליה לרב. אלא משום ההוא גברא, דשייל מרא זבילא לקבורה.

בדרוקרת הוות דליקתא, ובשיבבותיה דרב הונא לא הוות דליקתא. סבור מינה בזכותא דרב הונא דנפיש. איתחזי להו בחילמא: האי זוטרא ליה לרב הונא, אלא משום ההיא איתתא דמחממת תנורא, ומשיילי לשיבבותיה.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף צד עמוד ב

הוא שכבא דהוה בדרוקרא, שרא רב נחמן בר יצחק לאפוקיה לכרמלית. אמר ליה רבי יוחנן אחוה דמר בריה דרבנא לרב נחמן בר יצחק: כמאן - כרבי שמעון, אימר דפטר רבי שמעון מחיוב חטאת - איסורא דרבנן מיהא איכא! - אמר ליה: האלהים! דעיילת ביה את, ואפילו לרבי יהודה (שרי). דמי קאמינא לרשות הרבים? לכרמלית קאמינא! גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה.

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף סג עמוד ב

המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרים בשבת, רבי יהודה אומר: שבעה טרפעיין. רבותינו חזרו ונמנו, שיהו מכריזין עליה ארבע שבתות זו אחר זו, ושולחין לה ב"ד: הוי יודעת, שאפי' כתובתיך מאה מנה הפסדת. אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפי' חולה, ואפי' שומרת יבם.

דרש רב נחמן בר רב חסדא: הלכה כרבותינו. אמר רבא: האי בורכא!

אמר ליה רב נחמן בר יצחק: מאי בורכתיה? אנא אמריתה ניהליה, ומשמיה דגברא רבה אמריתה ניהליה,

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף לו עמוד ב

שלחו ליה בני פום נהרא לרב נחמן בר רב חסדא, ילמדנו רבינו: נירא הוי חזקה, או לא הוי חזקה? אמר להו, ר' אחא וכל גדולי הדור אמרי: ניר הרי זה חזקה. אמר רב נחמן בר יצחק: רבותא למיחשב גברי? הא רב ושמואל בבבל, ור' ישמעאל ור' עקיבא בא"י אמרי: ניר לא הוי חזקה.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ח עמוד א

שלח ליה רב נחמן בר רב חסדא לרב נחמן בר יעקב: ילמדנו רבינו, דיני קנסות בכמה?

- מאי קמיבעיא ליה? הא אנן תנן בשלשה!

- אלא: יחיד מומחה קמיבעיא ליה, דאין דיני קנסות או לא?

- אמר ליה: תניתוה: תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - בשלשה.

מאי שלשה? אילימא שלשה הדיוטות - האמר אבוה דאבוך משמיה דרב: אפילו עשרה והן הדיוטות - פסולין לדיני קנסות. אלא - מומחין, וקאמר שלשה.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ח עמוד א

רב נחמן בר רב חסדא רמא כרגא ארבנן,

א"ל רב נחמן בר יצחק: עברת אדאורייתא ואדנביאי ואדכתובי.